ΤΕΤΑΡΤΗ 2 Νοεμβρίου 1922

ΒΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Έτος ΣΤ'. Περίοδος Γ'. ΙΔΡΥΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ Άριθμὸς φύλλου 714

Ο Κ. ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁσάκις ὁ Βενιζελισμὸς δὲν εὑρίσκει ἐπιχειρήματα πρὸς κατάπολέμησιν τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καταφεύγει εἰς τὰς συκοφαντίας.

Εἶναι τοῦτο ἀρχὴ τοῦ κόμματος διατηρηθεῖσα ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται βεβαίως νὰ ἐλπίζῃ κανεὶς ὅτι ὅτι θὰ τὴν παραμερίσῃ κατὰ τὴν σημερινὴν μάλιστα περίοδον καθ' ἣν ὁ Βενιζελισμὸς αἰσθανόμενος ἑαυτὸν ἀσθενέστερον πώποτε ἄλλοτε ἐποχεῖς, ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπιστρατεύσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὅτα διαθέτει μέσα ὅπως πολεμήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του καὶ βελτιώσῃ τὴν ὄντως ἀξιοθρήνητον ἀπὸ ἀπόψεως κομματικῆς κατάστασίν του.

Τούτου ὄντος δεδομένου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπλαγῶμεν διότι ὁ βενιζελικὸς τύπος ἀντὶ παντὸς ἄλλου ὅπλου δι' οὗ θὰ ἠδυνατοεπιβεβαιωμένων ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς νὰ ἀσκῇ τὴν πολεμικὴν τοῦ κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξᾶ χρησιμοποιεῖ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας. Ἔξεστι, ἄλλως τε, τοῖς Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν καὶ θὰ ἠλεγχόμεθα ἀφελεῖς ἂν εἴχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιδεικνύεται ἐμφρονες τῶν Κλαζομενίων τοῦ παρόντος πολιτικοῦ κόσμου πολιτικὴ κατανόησις, ἠθικὴ καὶ εὐπρέπεια.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁπωσδήποτε δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν εἶναι τοῦτο:

Ὁ κ. Ἰω. Μεταξᾶς δὲν κρίνεται ὑπὸ τοῦ βενιζελικοῦ τύπου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν πολιτικῶν ἢ προσωπικῶν του ἀρετῶν ἢ ἐλαττωμάτων, οὔτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ πολιτικοῦ ἢ προσωπικοῦ αὐτοῦ κύρους ἢ ἀτελειῶν τοῦ πολιτικοῦ του προγράμματος. Κρίνεται, ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ξένων Κρατῶν, καὶ συκοφαντεῖται ὡς Γερμανόφιλος.

Ἀλλὰ τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, δὲν πρόκειται νὰ ἐκτεθῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἰς τὴν Γαλλίαν οὔτε νὰ ζητήσῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰς ψήφους τῶν Γάλλων πολιτῶν, διὰ νὰ δύνανται νὰ τὸν ζημιώσῃ ἡ ἐπὶ Γερμανοφιλίᾳ βενιζελικὴ συκοφαντία.

Τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων δὲν ἐκτεθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἕλληνικοὶ θὰ εἶνε οἱ ψῆφοι, αἵτινες θὰ ριφθοῦν εἰς τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων του.

Διὰ νέαν λοιπὸν λόγον γίνεται τότη ἐπανάληψις καὶ τότη κατάχρησις τῆς τετριμμένης ἐπὶ Γερμανοφιλίᾳ συκοφαντίας εἰς βάρος τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ;

Διὰ νὰ τὸν ζημιώσῃ πολιτικῶς; Διότι μᾶλλον φρονεῖ ὁ βενιζελισμὸς ὅτι καταδείνων κατὰ τῶν ἐκλογέων τὴν ἀπειλὴν τῶν ἐπικρεμαμένων κατὰ τοῦ Ἔθνους κινδύνων εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας τοῦ «Γερμανοφίλου» κ. Μεταξᾶ θὰ στρέψῃ κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων τὰ ρεύματα τῶν λαϊκῶν συμπαθειῶν δι' ὧν σήμερον περιβάλλεται; Ἀλλ' ὁ βενιζελισμὸς γνωρίζει ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς δὲν παρασύρονται ἀπὸ τοιαύτας, ὡς ἡ ἐπὶ Γερμανοφιλίᾳ κατηγορία, ἀνοησίας. Τὸ μὲν διότι γνωρίζουν τὸν κ. Μεταξᾶν, τὸ ἔντιμον παρελθόν του καὶ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν του, τὸ δὲ διότι κατήγορος εἶνε ὁ βενιζελισμός οστις; ἔχει διαζευχθῆ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐξ ἄλλου διότι γνωρίζει ὅτι σήμερον, μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς Γερμανίας πρέπει νὰ εἶναι τις παράφρων διὰ νὰ ἀκολουθῇ Γερμανόφιλον πολιτικήν.

Ἐφ' ὅσον συνεπῶς ὁ βενιζελισμὸς γνωρίζει ὅτι δι' τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἶνε ἄχρηστα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Γερμανοφιλίας τὰ ὁποῖα τόσον ἀφθόνως χρησιμοποιεῖ κατὰ τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ. δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αἱ προσπάθειαι του τείνουν εἰς τὸ νὰ καταστήσουν ὕποπτον τὸν κ. Μεταξᾶν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλ' ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ εἶναι αὔριον —μετὰ τὰς ἐκλογάς— ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ. ὡς γερμανοφίλου, ἂν γένῃ ὑπὸ τῆς Γαλλίας. πιστευτὸς δὲν θὰ βλάψῃ αὐτὸν προσωπικῶς, οὔτε πολιτικῶς θὰ τὸν μειώσῃ.

Θὰ βλάψῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς βάρος τῆς; ὁποίας θὰ ἐκδηλωθοῦν αἱ συνέπειαι τῆς Γαλλικῆς δυσμενείας κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Πρωθυπουργοῦ της.

Τοῦτο ὑπέρ πάντα ἄλλον τὸ γνωρίζει ὁ βενιζελικὸς τύπος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ πατριωτισμὸς του εὑρίσκει ἐπιτεταμένον νὰ συνεχίζῃ μέχρι τακτικὴν ἥτις ἐν ᾧ ὑβρίζει κομματικῶς, διότι οὔτε μέχρι κἂν ψήφον θὰ προσθέσῃ εἰς τὰς ἰσχνὰς κομματικὰς του δυνάμεις, εἶνε προωρισμένος νὰ δημιουργήσῃ διὰ τὴν κύριον δυσχερείας εἰς τὴν Χώραν καὶ —πιθανῶς— νὰ ἐπισωρεύσῃ νέας κατὰ τοῦ Ἔθνους συμφορὰς.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Μόρνιγκ Πόστ» ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἀγκύρας ἀπεφάσισε νὰ παραπέμψῃ τὸν Σουλτάνον εἰς τὴν δίκην ἐπὶ ἐπχάτῃ προδοσίᾳ παθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας μεταδίδει ὁ ἐν Βομβάῃ ἀντασοριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου,» ἡ εἴδησις τῆς καθαιρέσεως τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυλεύσεως τῆς Ἀγκύρας προυκάλεσεν αἴσθησιν βαθυτάτην εἰς τοὺς Ἰνδοὺς Μουσουλμάνους.

— Βεβαιοῦται ἐκ καλῶς πληροφορημένης πηγῆς ὅτι τὰς συμμάχους κυβερνήσεις καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Γαλλικὴν ἀνησύχησεν μὲν γενικῶς ἡ ὅλη ἐν Ἀνατολῇ κατάστασις, ἀλλ' ἰδιαιτέρως ἡδιαιτοίνωσις τὴν ὁποίαν προχθὲς ἐπέδωκεν εἰς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν Παρισίοις ἀντιπρόσωποστῆς Ἀγκύρας καὶ δι' ἧς ἐτονίζετο ὅτι ἡ κυβερνησίς του θεωρεῖ ἀνυπάρκτους τὰς ἀπὸ 16ης Μαρτίου 1920 συναφθείσας συνθήκας καὶ συμμβάσεις μεταξύ τῶν Συμμάχων καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» σχολιάζουσα τοῦτο ὡς καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῶν κεμαλικῶν διαθέσεων ἐξάγειτὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν διάσκεψιν ἀσφαλῶς θὰ προκύψουν μέγισται δυσχέρειαι.

Ἐξ ἄλλου τὴν συμμαχικὴν ἀνησυχίαν προεκάλεσεν ἡ αἴτησις τοῦ στρατηγοῦ Σαρπὺ ὅπως τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ κατελάβῃ τὸ Καραγάτς διὰ ν' ἀποτρέψῃ ἐνδεχομένην διάβασιν τῶν Τούρκων πέραν τοῦ Ἕβρου.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐτηλεγράφησαν πρὸς τοὺς ἐν Κων)τόλει Ἀρμοστάς των δόηγίας διὰ τὴν συμμαχικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν κεμαλικὴν νόταν, τὴν διαμαρτυρομένην διὰ τὴν πρόσκλησιν ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως τῆς Κων)πόλεως εἰς τὴν διάσκεψιν.

Εἰς τὴν διακοίνωσίν των ταύτην οἱ Σύμμαχοι ἀπαντοῦν ὅτι οἱ Τοῦρκοι μένουν ἐλεύθεροι νὰ κανονίσουν μεταξύ των ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Κων)πόλεως θὰ στείλῃ ἀντιπροσώπους ἢ ὄχι καὶ θεωροῦν τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην διακοίνωσιν τῆς Ἀγκύρας ὡς σιωπηρὰν ἀποδοχὴν τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάννης.

Ἀνηγγέλθη σχετικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ Μ.-Βεζύρης εἰδοποίησε τοὺς Ἀρμοστὰς τῶν Συμμάχων ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Κων)πόλεως ἀπεφάσισεν νὰ μὴ ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἡ δευτέρα διακοίνωσις ἡ ἐπιδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως τῆς